

Народен ПОДЕМ

Брой 13
Год. I
Цена 6 лв.

Шумен
21 януари
1950 год.

РЕДАКТИРА
КОМИТЕТ

Орган на Окръжния комитет на ОФ и Градския народен съвет

ПОД ЗНАМЕТО НА ЛЕНИН, ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА СТАЛИН да изградим социализма в нашата страна!

Изминаха 26 години от деня в който великият ръководител на Октомврийската революция, гениалният вожд на международния пролетариат, ВЛАДИМИР ИЛИЧ ЛЕНИН почина. Светът срещна двояко това потресващо събитие. Всеки честномислящ прогресивен човек и преди всичко работническата класа срещна смъртта на Ленин с чувство на дълбока скръб, а силите на капиталистическа реакция очакваха от неговата смърт да се роди края на съветската власт. Но Ленин напуста стоманените редици на революционния пролетариат физически, а огромното наследство, което му остави, остана като боево оръжие с което той продължава да се бори и побеждава тъмните сили на капиталистическата реакция.

Още в началния период на своята революционна дейност Ленин разгроми на идеологичния фронт всички леви и десни уклони, легалисти и опортюнисти, а по късно и социал-шовинисти, от Мартова до Плеханова; той разработи безпогрешно въпроса за ръководната роля на Партията, даде дълбок анализ на движещите сили на пролетарската революция и за пръв път постави практическото въпроса за пътя към влас-

та; той разработи гениално въпроса за съюзниците на пролетариата—селаните; Ленин разви и научно обоснова

икономическите проблеми на преходния период към социализма (непа); Ленин разбл на философския фронт

доксален марксизъм“ Ленин доказа теоретически и на дело с победата на Октомврийската революция, че пролетарската победа е възможна не само в страните с най-развит капитализъм (Англия), което разбираше проповядваха популяризаторите на марксизма от Втория интернационал (Кауцки), а преди всичко там където веригата на империалистическото и капиталистическо господство е най-слаба.

Ленин изкова бзевото идейно оръжие за построяването на социализма и комунизма и заедно с своите велики предшественици Маркс и Енгелс, и бидейки до последния момент на кормилото на съветската страна и на международните пролетарски борби, той го повери в ръцете на своя верен и гениален съратник, ученик и продължител на неговото дело — ВЕЛИКИЯ СТАЛИН. И днес Сталин на чело на славната Болшевишка Партия, партията на Ленин и Сталина, изпълнява с чест заветите на безсмъртния Ленин и под знамето на Ленин води съветските народи от социализма към комунизма.

От Ленин и Сталин ние се учим в периода на борбата с фашизма и буржоазно—капиталистическата тирания, от Ленин—Сталин се учат борещите се народи срещу капиталистическото господство; от Ленин и Сталин се учим при построяването на социализма.

Нека бъде безсмъртна славата на великия Ленин! С Сталина напред към нови победи по пътя на строящият се социализъм!

ва учението за империализма, като последна фаза на капитализма; той разработи

последователите на псевдоматериалистическата философия на Мах и Авенариус, които под идейното ръководство на емпио-критика Богданов, правеха опит да разводнят стройната система на диалектико-материалистическата философия на Маркс и Енгелс и да я припишат в тоя и подправен еkleктически вид за „орто-

НЕЗАБРАВИМИ ДНИ В МОСКВА ТЪРЖЕСТВАТА В ЧЕСТ НА 70-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКИЯ СТАЛИН

Докладът на др. полк. Пан. Каракачанов
в кино „Георги Димитров“

В изпълнение съкровено желание на работническата класа и трудещите се, които завоюваха нови трудови победи на фронта на социалистическото строителство в чест на 70-годишнината на своя любим

вожд и учител др. Сталин, нашето народно правителство реши да изпрати една делегация от 20 ударници от нашите фабрики, ТКЗС и други обекти, която да поднесе

приветствията и пожеланията на българския народ за дълъг живот и добро здраве на др. Сталин,

за щастие и радост на цялото човечество.

Делегацията, в голямото си болшинство работници и работници, селяни и селянки, бе избрана от самите трудещи се от нашите най-крупни обекти на социалистическото строителство.

Тая делегация трябваше да поднесе подаръците на др. Сталин, които с голяма любов

и от сърце му изработиха трудещите се от всички краища на нашата страна.

С подаръците бе и специалният адрес с подписите на няколко милиона български граждани — жени, деца и старци, отправени до др. Сталин в чест на неговата 70-годишнина, с които нашият народ масово изрази своята

Следва на 2 стр.

Из беседата на др. Сталин с първата американска работническа делегация

ЕДИН ОТ ВЪПРОСИТЕ: Можете ли да ни дадете накратко характеристиката на бъдещето общество, което комунизъмът се опитва да създаде?

ОТГОВОР: Обща характеристика на комунистическото общество е дадена в трудовете на Маркс, Енгелс и Ленин. Ако дадем накратко анатомията на комунистическото общество, то ще бъде такова общество: а) в което няма да има частна собственост върху оръдията и средствата за производство, а ще има обществена, колективна собственост; б) в което няма да има класи и държавна власт, а ще има труженици на индустрията и селското стопанство, които икономически се управляват като свободна асоциация на трудещите се; в) в което народното стопанство, организирано по план, ще се базира върху най-висша техника, както в областта на индустрията, така и в областта на селското стопанство; г) в което няма да има

повече нарастват революционните кризи и революционните взривове на работническата класа в капиталистическите страни. Не може да се представя работната така, че работническата класа в една страна или в няколко страни ще отива към социализма, или още повече към комунизма, а капиталистите от другите страни ще гледат на това равнодушно и ще стоят със скръстени ръце. Още повече не може да се допусне, че работническата класа в капиталистическите страни ще се съгласи да бъде прост зрител на победоносното развитие на социализма в тази или онази страна. В същност капиталистите ще правят всичко възможно, за да смажат такива страни. В същност всяка сериозна крачка към социализма и още повече към комунизма в тази или онази страна, неизбежно ще се съпровожда с неудържим порив на работническата класа в капиталистичес-

Ленин и Сталин

противоположност между града и селото, между индустрията и селското стопанство; д) в което продуктите ще се разпределят по принципа на старите французки комунисти: „всеки според способностите си и всекиму според нуждите му“; е) в което науката и изкуството ще се ползват с условия достатъчно благоприятни, за да достигнат пълен разцвет; ж) в което личността, свободна от грижи за парчето хляб и от необходимостта да се подмазва около „силните на деня“, ще стане действително свободна. И т. н. Ясно е, че от такова общество ние сме още далеч.

Що се отнася до международните условия, необходими за пълното тържество на комунистическото общество, те ще се създават и нарастват колкото

ките страни към завоюване на диктатурата на пролетариата и социализма в тези страни. По такъв начин в хода на по-нататъшното развитие на международната революция ще се формират два центра в световен мащаб: социалистически център, който ще привлича към себе си страните, клонещи към социализма, и капиталистически център, който ще привлича към себе си страните, клонещи към капитализма. Борбата на тези два центра за завладяване на световното стопанство ще реши съдбата на капитализма и комунизма в целия свят. Защото окончателното поражение на световния капитализъм е победа на социализма на арената на световното стопанство.

Напечатано във вестник „Правда“, бр. 210
15 декември 1927 год.

ЗА ХЛЯБА

Министерският съвет и ЦК на БКП със засушаването и съвбата реколта в редица околии на страната своевременно обърнаха внимание на държавните, партийните и обществени организации върху необходимостта от най-енергична мобилизация на всички сили и вземане решителни мерки за бързото събиране на задължителните държавни зърнени храни и за провеждане най-строга икономия в изразходването на хляба.

Вместо това, Министерството на вътрешната търговия и редица околийски и местни народни съвети, както и партийни комитети не отстояха държавните интереси по събиране зърнени храни и сринаха плана на правителството и доведоха до сериозни затруднения изхранването на населението.

В нашата околия някои селсъвети, като Кюлевча, Овчарово, Риш, Хитрино и др., предимно кулашките елементи не отчетоха възложените им количества наряди зърнени храни по причина, че не засяха определените площи по сеитбения план със зърнени храни, а други, особено в Овчарово, въпреки сравнително доброто им производство, укриха производството си.

В резултат на това не е утвърдена здрава дисциплина и не се е търсила отговорност от съответните народни съвети, партийни организации, което е

насърчило нездравите пакостни тенденции и разбирания на много местни ръководители в отношенията им към държавната доставка на зърнени храни и правилното им разпределение на нуждаещото се население.

Ръководителите хора в посочените села, освен това, несъзнавайки сериозността на момента, представиха за изхранване и такива стопани, които имаха възможност да се самодоволят. Същото се отнася и за селата Дибич, Дивядово, Смядово, Салманово и др. Напр. стопанинът Дочо Иванов от с. Дибич, притежавал 700 кгр. жито, 400 кгр. ечемик и царевича и получавал купони за хляб. Йордан Горев Керелесов от с. Дивядово имал 70 крини жито и спокойно о си получавал купоните за хляб. А такива примери има твърде много.

Не са взети мерки против разточителството на хляба и хлебните произведения, действувало се е неправилно, влияейки са от местните интереси, с което са създадени допълнителни трудности на нашата държава по изхранването на населението.

Народните съвети и службите за търговия и продоволствие не са се отнесли с необходимата сериозност при раздаването на хлебните карти за ФР и ТФР.

Стоян Мечков—производител

Следва на 2 стр.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТЧИТАНЕ УСПЕХИТЕ НА ШУМЕНСКИТЕ ТРУДЕЩИ СЕ В СТАЛИНСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ

На 17 т. м. в салона на кино „Георги Димитров“ беше тържествено отчетено сталинското съревнование. Изнесе доклад председателя на ОСС др. Петър Спасов, в който бяха дадени данните за постиженията на трудещите се през периода на сталинското съревнование.

Така: транспортните работници са изпълнили общия производствен план със 112%, работниците в Пивовара са изпълнили плана за мала и пиво 105%. Работниците по печата от печатница „Георги Димитров“ отчетат увеличение на производителността на труда с 21%, качествено с 1. Излъчени са ударници др. Марко Н. Марков — машинист, три пъти ударник, изпълнил нормата 159.61%, Димитър Грозданов Стаменов — наборчик с 146.48%, Димитричка Хр. Антонова — книговезка със 143%, Първенец е производствената бригада „Йордан Николов“ с 133%. Излъчени са 9 отлични-

ци. Производственият план е изпълнен с 101%.

Земеделското стопанство — работниците са изпълнили плана както следва: в МТС — 121%, зав. „В. Коларов“ 125%, стоп. „проф Иванов“ 100%, ветеринарна служба 146%. Излъчени са ударници — Методи Ил. Виденов, работник от полевъдния отдел при зав. „В. Коларов“ с 190%, Спирдон Тодоров — тракторист, 10 пъти ударник с 145%, Акиф Арифов, коняр — 150%, П. Долежалов от МТС, завършил с 5 дни предсрочно дълб ката есенна оран, Ив. Йорданов Долежалов (Багера) 190% — ударник за втори път, Н. Христов Янев, монтьор изпълнил нормата със 137% и др.

Общият производствен план е изпълнен 109%.

Добри постижения имат и работниците от Тютюневия монопол, които са увеличили производителността на труда и

Следва на 2 стр.

НЕЗАБРАВЕНИ ДНИ В МОСКВА

Продължение от 1 страница

синовна признателност и верност към Йосиф Висарионович Сталин,

към великия руски народ, към неговата армия — освободителка, към Съветския съюз, които два пъти ни освободиха от турското и германо-фашисткото робство.

Делегацията с тоя адрес и със сърцата си носеше твърда

нашата делегация стигна в Москва,

На гарата тя бе посрещната от председателя на министрите на Руската СФСР др. Черноусов, помощник-министра на СССР др. Лаврентиев, др. Стела Благоева, Димитър Ганев и др. официални лица. На отправените приветствия отговори др. Минчо Нейчев, водач на делегацията. Веднага след официалното посрещане, ние бяхме гребнати от огромни впечатления. Ние пътувахме по широ-

ние сме на Червения площад.

Една съветска жена ни разказва за древния

Кремъл, където работи другарят Сталин,

за Спаската кула, на която ние чувахме часовника в тъмните нелегални нощи на Балкана, за часовника, който слушат и са длъжни да слушат всички — и

Аз обичам своята родина — Съветския съюз, защото в нея има правда, истина и щастие за всички хора!

Край нас пред Кремъл се трупат хора, разбират, че сме от друга страна. Някои от тях са слушали може би хиляди пъти историята на древния Кремъл от Октомврийската революция, на който Ленин заби червеното знаме... увличат се и слушат с нас, някои даже ни придружават.

за гоклонение пред Ленин.

Пред нас е Мавзолеят. Трепет ни обхваща. Вълнуваш се. Нещо радостно и тържествено намира в гърдите ти.

Здравци съветски хора, облечени с дебели кожуси и дрехи, с румени бузи, снели калпаки, слизат със спокойна руска стъпка по стъпалата на Мавзолея. Отвнат да видят др. Ленин. Все-

др. Сталин, въплотение на ленинския дух и гений,

за съветския народ, който — обут, облечен, здрав — се редеше в дълги редици по Червения площад пред Мавзолея.

Ние обиколихме целия Мавзолей и четохме на Кремълската

Възтържествува делото на социализма!

Москва е пламтящо стоманено сърце, бликащо живот, радост и щастие за всички трудещи се. Тя е надежда и упо-

Ние сме

в заводите „Сталин“.

Тук за пръв път виждаме истинска социалистическа техника и производство. Това е цял град, из който ние ходим с автобус. От най-малкия винт до най-сложната част на изящните коли „Зис“, на здравите и мощни камioni със същата марка се изработват в завода. Огромна лезарна, в която се топи и излива стоманата в големи съдове, за да се изработят в работилницата необходимите части. Пред светящите пещи, млади и румени жени, при натискане на електрическия ток, осветяват лицата си от пламтящия метал. Над главите ни се носят огромни съдове с разтопена течност.

В работилницата, която прилича на квартал, с високи стодове и гигантски електрически чукове, жени секат метала или го коват.

Тук, наравно с мъжете, а като чели и повече, работят мла-

Но да отидем

в дома за отдих и култура!

Съветските хора не работят само. Те почиват, веселят се и живеят като истински културни хора.

Домът за отдих и култура е огромен и просторен. Той е бил построен със средства, събрани от профорганизациите и пар-

тията. Тук има детски забавачници и занимални, стаи за технически, литературни и други занимания. В него почиват и спортуват трудещите се. Инженери, техници, литератори, консултанти са на разположение на желаещи да се занимават с научна или литературна работа. Огромна библиотека — част от библиотеката „Ленин“, Самодеен колектив готвеше пиеса за нова година. Участваха много деца. Те играеха с така-

ние с нетърпение дочакахме 21 декември — деня на официалното чествуване 70-годишнината на др. Сталин!

Нашата делегация, водена от др. др. Вълко Червенков, Георги Чанков и Минчо Нейчев, е в „Большой театр“.

До нас са делегатите на другите народи. Ние сме съвсем близо до сцената. Остават мал-

Бурна и нестихваща радост и овации заливат залата.

Другарят Сталин, с твърда стъпка, спокойно заема мястото си. Той е облечен скромно. Цялата зала е отпратила очи към него. Той е прост и естествен, с бодро, приветливо лице.

Председателят на комитета за чествуване 70-годишнината

— Другарят Сталин е учител и приятел на народите в целия свят.

Той е учител и приятел и на китайския народ. На него принадлежи доразвиването на революционната теория на марксизма-ленинизма, а също така и във висша степен забележителния, колосален принос в делото на международното комунистическо движение. Китайският народ, в тежка си борба против поробителите, винаги дълбоко е чувствувал и чувства цялата важност на дружбата с др. Сталин. Разрешете ми от името на китайския народ и Китайската комунисти-

невижданото сплотяване на работническата класа в цял свят, постигнато под ръководството на др. Сталин!

Залата не стиха от ръкопесания. Пред нас, на сцената, е др. Сталин, прост, естествен, такъв какъвто е бил и Ленин. Редят се един след друг вождовете и представителите на международното работническо движение, на страните сно-ва демократия: представител сина италианския народ, водач на неколкомилонна комунистическа партия, др. Толиати, пламенната и с нестихваща революционна жар Ибарури, др. Вълко Червенков, представители на съветските народи. Те всички изказват своята дълбока обич към др. Сталин, светлата вяра в Съветския съюз, в делото на ми-

ра, за който той така решително се бори.

Редят се за поздравления пионерите — бодрата смяна на съветските хора. Залата е особено тържествена и развълнувана. Неописуемо искрени, сърдечни и мили са техните игри, техните песни и обещания пред др. Сталин. Той прегръща и милва някои от тях, които са на сцената и го обикват с цветя. Те обичат др. Сталин като свой роден баща. И в завода, и в колхоза по улицата, и в покрайнините на Москва ние не видяхме изоставено дете, със скъсано облекло и обувки.

Расте при сталински грижи и любов новото поколение.

Внушително и мощно влизат представители на

славната съветска войска.

Музиката свири тържествено. Мрът на народната отбрана — маршалът на Съветския съюз Василевски поднася с топъл и непринуден глас приветствията

Тая нощ никога няма да забравим.

На следващия ден нашата делегация посети колхоза „Горки“ — близо до вилата, където е починал Ленин. Ние видяхме със собствени си очи, как селяните, които не са имали нито пеля земя, нито инвентар, със свои средства и колективен труд са изградили щастливия си живот.

Ние няма да забравим председателя на колхоза Иван Андреевич, който ни показа всичко както си е.

— Среден колхоз е нашият, казва той, с 2 хиляди декари земя и със 79 члена. Ние започнахме от малките и прости неща! Не чакахме непременно всичко да ни се даде. Ние работихме повече и сами, без тухли си направихме краварник. Макар и дървен, ние достигнахме 5 хиляди литри мляко на крава добив от 39 крави. На-

ва вещина че ние дълго ги гледахме.

Въпреки многото нови и нови неща, които гледахме: огромния централен универсален магазин, в който всичко се намира; „Гастроном“, в който трудещите се купуват месо, риба, консерви и други неща за ядене, свидетелстващи за благоденствие и висока покупателна способност; „Большой театр“ и Московския художествен театър —

ко минути до почването на тържеството. „Большой театр“ счети тържествено. Политбюро, правителството и комитетът за чествуването на др. Сталин се явяват на сцената. С тях е и др. Сталин.

казва:

на др. Сталин, др. Шверник, държи въстателно слово и дава думата на др. Мао Цзе-дун — водача на героичния китайски народ. Изказвайки радостта, че може да вземе участие в тържеството, др. Мао Цзе-дун каза:

По-нататък Мао Цзе-дун до-бави:

— Позвовете ми да изразя пожеланието за щастие и процъфтяване на нашия велик съюзник — Съветския съюз, възглавяван от др. Сталин! Позвовете ми да изразя чувството на дълбока радост във връзка с

ра, за който той така решително се бори.

Редят се за поздравления пионерите — бодрата смяна на съветските хора. Залата е особено тържествена и развълнувана. Неописуемо искрени, сърдечни и мили са техните игри, техните песни и обещания пред др. Сталин. Той прегръща и милва някои от тях, които са на сцената и го обикват с цветя. Те обичат др. Сталин като свой роден баща. И в завода, и в колхоза по улицата, и в покрайнините на Москва ние не видяхме изоставено дете, със скъсано облекло и обувки.

Расте при сталински грижи и любов новото поколение.

Внушително и мощно влизат представители на

славната съветска войска.

и пожеланията на съветските въоръжени сили към техния главномандуващ генералисимус Сталин!

Тая нощ никога няма да забравим.

шата краварка е представена за звание „Герой на социалистическия труд“. Сега кравите ни са към 80 и ние им градим нов краварник. Така и със свинарника. Ние правим нов стопански двор.

Делегацията видя къщите на колхозните селяни. Никоя къща със 70-80 декари земя у нас не е обзаведена така — с радио, маси, железни кревети и украса. Кръй къщата 2-3 декара земя за лично ползване, собствена крача, прасе, кокошки и др.

На 22 декември ние предадохме подаръците на др. Шверник и вечерта на приема в Кремълския дворец повторно видяхме любимия Йосиф Висарионович Сталин.

На Червения площад се джиги многолюден народ. Години, със свои национални носии, стъпват твърдо по паважа кир-

ЗА ХЛЯБА

Продължение от 1 страница

със 77 декари земя е получавал купони за хляб от грала.

Големи нарушения са допуснати при издаването на отчислителни бележки на идващите в града лица от провинцията. В резултат на всичко това от проверките до сега се установи, че са раздадени 180,000 хлебни карти повече, равняващи се на 64,800,000 хлебни дажби. Липсвал е контрол на хлебопекарниците, не е държана сметка за рандемана на хляба, вследствие на което са допуснати злоупотребления с получените икономии.

По отношение наряда за царевицата се получи това, че селата Кюлевча и Овчарово фактически саботираха едната, като не направиха минимални усилия да изпълнят своя дълг към държавата, към милионите хора на труда у нас, чието изхранване представлява днес най-важният проблем. Това нека се знае от всеки гражданин на нашата Република.

Лошо отчитане на посевните и реколтни площи, размера на средния добив, приспадане пострадали площи — въобще органите на статистиката не са се отнесли сериозно към задачите си, поради което се достигнало до намаление урожая на зърнените храни.

На всичко това трябва да се тури край. Задачата за обезпечаване прехраната на населението трябва да стане основна, централна за ача, около която да бъдат мобилизирани всички наши сили за нейното бързо и срочно изпълнение.

При разумно, правилно и целесъобразно изпълнение на

произведените храни и фураж можем спокойно да се отдадем на творческа работа за провеждането на всички мероприятия, които са легнали в основата на решенията на Юнския пленум на ЦК на БКП и които са от огромно значение за непрестанното увеличение и подбръзване на земеделското производство, задоволяване нарастналите потребности и нужди на народа и за още по-мощно укрепване съюза между работниците и трудещите се селяни.

Повишени бяха цените на земеделските произведения и в същото време намалени нарядните количества, което дава възможност на производителите да продават свободно излишните количества на свободния пазар. От тия количества държавата е запланувала да закупи на свободни цени 25,000 тона. Не бива да оставяме тия храни да станат обект на черна борса, да минат през ръцете на тъмни спекуланти, за да станат недостъпни за трудовия народ.

Впрочем трудовите селяни сами се убеждават в необходимостта да влезе голяма част от свободните храни в държавните складове, откъдето сигурно и гарантирано ще получат ежедневната си дажба трудещите се от града и селото.

Правителството, ЦК на БКП, НС на ОФ, които имат най-модерни данни за състоянието на проблема за изхранването, поставят въпроса за хляба на най-преден план. Паролата днес е: „На борба за хляб!“

В. АТАНАСОВ

Предс. на ОНС — Шумен

Тържествено отчитане успехите на Шуменските трудещи се в сталинското съревнование

Продължение от 1 страница

са реализирали икономии за 1,739,480 лв. и са излъчили ударници другарите: Иван Владимиров, със 116.4%, Юсуф Мустафов — 117%, Райна Йодорова — 113.36% и др. Производственият план е изпълнен до 20 X. 1949 г. с 130%, а за съревнованието с 87%.

Също така работниците от химическата ф-ка „П. Волон“, са изтъкнали наново ударниците Юлфет Реджебова за четвърти път със 132%, Неда Александрова със 144%, Цветана Хараланова, два пъти ударничка, със 132% и Симеонка Иванова, със 129%.

Годишният производствен план е изпълнен до 21. XII 1949 г. с 125.7%.

Телеграфопошени са изтъкнали 4 ударници и отличници и 7 души от персонала за похвала, между които Н. Великов, Д. В. Баева, Донка Г. Димитрова и са реализирали икономии за 380,000 лв. Планът е изпълнен със 136%.

Електроработниците са излъчили 6 ударници и 9 отличници, като са изпълнили плана със 114%.

Металоработниците са излъчили 3 ударници, 5 отличници, между които др. Точно Енев — стругар, 3 пъти удар-

ник със 798%, Нюзет.Теофиков — 294% и Мара Христова — 272%.

Във ф-ка „Победа“ др. Димитър Бойканов още през месец август направил приспособление към струга за изтегляне. С това приспособление се прави 50% икономия на труда. Очаква се др. Бойканов да бъде признат за рационализатор. Производственият план във ф-ка „Победа“ е изпълнен със 125%, а на ф-ка „23 декември“ — със 176%. Бригада първенец във ф-ка „Победа“ е бригадата „Вълко Червенков“, която е изпълнила плана със 260%.

Производствените плановете са изпълнени успешно и здравно-хигиенните работници, като Поликлиниката е изпълнила плана със 147%, държавната болница със 137%, бръснарската кооперация 124.7%.

Строителните работници са изпълнили плана за съревнованието със 28.2%, кожарообущари от кооперация „1 май“ са изпълнили плана със 120% до 10. XII. 49 г. Кожарска ф-ка „Лъв“ с 99.8%.

Постижения са отбелязали в сталинското съревнование и работниците от Кредит и размяна — 85.5%.

социалистическа страна!

Кремъл блести! Ние минахме под Спаската кула и сме

в тържествената Георгиевска зала на Кремъл.

След малко идва и др. Сталин. На масата до него са: Мао Цзе-дун, Толиати, Ибарури, др. Червенков, членове на полит-

Зачава такава тържество, каквото могат да създадат само най-щастливите хора на земята.

Изреждат се на сцената най-побрити певци и артисти на Съветския съюз.

Започват игрите и зашемяващите песни на русите, украинците, грузинците. Залата е препълнена с радост и възхищение. На масата при нас като-

чели има от всички нации на земята! С някои се разбираме — други не мога да разбера от каква националност са, но аз

чувствам, че и те сияят радостни и щастливи! Това е достатъчно. Ние се разбираме. Завърши и тая нощ, още по-красива и скъпа за целия ни живот.

Сега обратно за нашата скъпа родина, която върви по пътя на социализма, начертан от др. Сталин, по който ни води нашият скъп, непрежалим учител и вожд др. Димитров.

HALK YÜKSELİŞİ

VATAN CEPHESİ SANCAK KOMİTESİ VE KASABA HALK ŞURASI ORGANIDIR

Şumen 21 ocak 1950

Fiatı 5 leva

SAYI
13
YIL
I

Leninin bay-
ragı altında
ve Stalinin
önderliği ile
sosyalizme
dogru ileri!

ASFALT YOL

Yazan : SABAHADDİN ALİ

(geçen sayıdan devam)

Bir köy öğretmenin notlarından

iş edindi. Meclisi umumiden tahsisat almak için bir nutuk vermiş. Vilâyet gazetasında okudum. Bir belâgat numunesi. Kendisini bu yol işine dört elle sarılmaya sevk eden o büyük zatın işareti olduğunu söylüyor ve onun bu yol yapıldıktan sonra deîma geleceğini vâid ettiğini hatırlıyor. Hakikaten büyüklerimiz her şeyi görüyorlar ve bir işaretle uyuyanları uyandırıyorlar. Yalnız bu yol için halkın da bir çok muracıatları olduğundan hiç bahis etmiyor, yolun köylüye ne kadar faydası olacağını da söylemiyor. Belki bunlar herkesin bildiği şeyler de onun için. Her neyse bu yol işinde bir damlacık teşirîm oldu ise ne mutlu bana.

Bir köy öğretmenin notlarından

Yolun yapılmasına başlandı bile. Bankalardan borç alınmış, bilmem kaç senede ödenecekmiş. Borç taksitlerine karşılık olmak üzere hastahane tahsisatından biraz kırılmış ve önümüzdeki sene maarif kadrosu biraz kısalacakmış. İşin buraya varacağını hiç düşünmemiştim. Fakat daha ortada bir şey yok. Vakitsiz telâş etmiyelim. Para bulmak isteyince maariften önce akla gelecek pek çok şeyler var. Meselâ: Vali çok alâkadar olduğu bu yol meselesi için şimdilik Vali konağı yaptırmaktan vazgeçebilir.

Yol ilerliyor. Bizim köye ayrılan köşede de hararetili çalışmalar var. Silindirler gelip gidiyor ve alacalı bulacalı bir sürü köylü amele karıncalar gibi çalışıyorlar. Bu çalışmalar akşam geç vakte kadar sürüyor. Sonra kenardaki çadırlara çekilip yatıyorlar. Amelenin çoğu açıkta yatıyor. Müteahhit çadır yetiştirememiş. Şafakla beraber tekrar faaliyet başlıyor. Bizim köyden de amele yazılanlar var. Beş on gurusu kazanıp vergi borcunu ödeyecekler. Bunlar geceleri köye dönüyorlar, ama pek bitkin bir halde. Müteahhidin başlarına diktiği memur, ekmek yemek için bile on dakika zor izin veriyormuş.

Bizim köylü önceleri pek lâkayt. Fakat taş döşenip asfalt işi başlayınca hepsini bir merak sardı. Kocaman kazanlarda kaynatılıp sonra yerlere dökülen bu kara şeyin üzerinde yürünebileceğini, hele kamyonların ve arabaların geçeceğini pek kabul edemiyorlar. Tarlaları bu tarafta olanlar, akşamları dönerken yolun kenarındaki hendeğe çömelip, cıgaralarını tütürerek silindirlerin ileri geri gidişine bakıyorlar ve tanıdıkları amelelerle aldıkları yevmiyeler hakkında konuşuyorlar.

* * *

Yol bitti. Bir kaç gün sonra açılış töreni olacak. Köyün yanındaki tepeye çıkıp bakınca, uzakta kara bir yılan gibi parlıyor. İki tarafına ağaç ta dikeceklermiş. Enfes bir şey doğrusu. Bütün vilâyet halkının buradan nasıl akın akın geçeceğini, nasıl kayar gibi stasyona varacağını düşündükçe içinde bir şey hopluyor. Yolun sağlamlığı hakkında dedikodular var. . . Müteahhit adam akıllı vurdu diyorlar. Fakat her halde dedikodudan ibaret. Bu dehşetli güzel manzaranın karşısında insana nasıl fena düşünceler gelebilir, şaşıyorum.

* * *

Bu gün ömrümün en mesut günü. Şehrin kenarında taklar kurulmuş, bütün memurlar resmi elbiselerini geyip gelmişler. . . Hususi muhasebe müdürü bile, pardesüsünün üstüne silindir şapkeyi oturtmuş 1,50 boyu ile ön tarafta yer almıştı. Ben de bir kat elbisemi siîp ütüledim ve öyle geldim. Maarif müdürü ters ters bakıyor ama, nederse desin, bir gün köyden ayrılmakla kıyamet kopmaz ya! . . . Bu yol bir parça da benim eserim demektir. . . Halk ve köylü uzaktan seyrediyorlardı. Yanlarına gitim, konuştum.

Sevincimden herkesi kucaklayacağım geliyor. Yerime döndükten sonra aklıma geldi. Köylülere yakına gelmeleri için işaret ittim. Bu yol, herkesten evvel onların demektir. Bir kaç tanesi ilerleyecek oldu. Jandarmalar bırakmadı, ben de sesimi çıkarmadım, anıma neşemin yarısı kaçtı.

Vali uzunca bir nutuk verdi, sesi pek gür olmadığı için pek iyi işidemedim, yalnız kulağıma: „Cumhuriyet, bayındırlık . . . rehberlerimiz . . . her şey halk için . . .“ sözleri geldi. . . bir kaç kişi daha kısa söz söylediler. Kordela kesildi, önde valinininki olmak üzere bir otomobil kalilesi hızla ileri atıldı. Arkasından memurlar beş on adım yürüdüler. Köylüler belki acemiliklerine, belki de bir şey söyler diye çekindikleri için, asfalta basmaya cesaret edemiyerek yolun iki kenarından toprak kısmında yürüyorlar, ve büyük gözlerle ortada, üzerinde taze otomobil lâstüğü ıslak ıslak parlayan asfalta bakıyorlardı.

Her şeye rağmen köye muzaffer bir kumandan gibi döndüm.

* * *

Yolun açılışının onuncu günü nâfiinin fen memurları vilayete bir rapor vermişler. Kağnıların ve öküz arabalarının hatta diğer arabaların da asfaltı siddetle tahrip ettiğini bildirmişler; bunda yolun pek sağlam olmamasının da tesiri olacağını hiç ağızlarına almamışlar. Halbuki yalnız kağnıların değil, biraz yüklüce kamyonların geçtiği yerlerde bile çukurlar kalıyor ve yer yer bozukluklar görülüyordu.

Vilâyete telâş düşmüşler. Daha parası ödenmeyen yolun, o büyük zat şehri bir kere şerellendirmeden on beş gün içinde eski haline dönmesi tehlikesi karşısında hemen toplanmışlar ve lâstük tekerlekli olmayan nakil vasıtalarının asfalt yoldan geçmelerini menemeye karar vermişler.

Köyde bu havadise k'imse inanmak istemedi; fakat bir kaç köylü, candarmalar tarafından durdurulup kağnılarını yoldan çıkarmağa, çamurlu tarlalardan geri dönmeğe mecbur edilince hekes işin ciddi olduğunu anladı.

Bu yasak pek ağırdı. Yol iki dağ arasındaki bir boğazdan geçtiği için şimdi istasyona gitmek isteyenler, bu dağı dolaşacaklar ve tam altı saat ziyan edeceklerdir. Bir yere toplanıp çare düşündüler fakat ne jandarmalara karşı koymaya ne de kağnılara lâsük taktırmaya, şimdilik imkân yoktu. Altı saat daha fazla süren ve eskisinden bir kaç defa daha berbat olan bir yoldan gidecekler, dağın arkasından dolaşacaklardı.

Hiç birisi artık benimle konuşmuyor, hepsi bana düşman gözüyle bakıyor. Bir gün akşam üstü muhtar geldi.

— Oğlum, dedi, biz senden şikâyetçi değildik amma, bu yol meselesi işi değiştirdi. Köylü, başımıza gelen bu derdi senden biliyor ve söz dinlemiyor. Bir kaç keredir seni döğmeğe, hatta daha ileri gitmeğe bile kalktılar. Ben önüne zor geçtim. Başka köylerde de senin düşmanların çoğalıyor. Bir gün başına bir iş gelir. İyisi mi, güzellikle buradan git, darılma, gücenme, hakkını helâl et!

Ben de bunu düşünmüyordum. Köylünün bana karşı aldığı tavurdan hayırlı manâ çıkaramazdım. Bir kaç parça eşyanı çantama doldurdum. Artanını bir bohiça yaptım. Bu köye geldiğim gibi, yine bir akşam vakti, güneş sarı otlara uzanıp ve rüzgâr bunları kızıl bir deniz gibi dalgalandırırken, keskin gübre kokularını ve tezek dumanlarını arkamda bırakarak, çıktım yürüdüm!

S o n

Съдия-изпълнител при Шуменски околийски съд

ОБЯВЛЕНИЕ № 1582/49. Подписаният Ст. Ангелов, обявявам, че след 15 дни от датата на публикуването настоящето във в-к „Нар. подем“ ще започне публична продажба на недвижим имот и ще свърши на онова число от следния месец, което съответствува на датата на обнародването до 17 часа включ. в канцеларията ми в гр. Шумен на къща, находяща се в с. Крива река-Човопазарско, със застроено място от 50 кв. м., хамбар със застроено място 5 кв. м. и незастроено 445 кв. м. при първоначална оценка 80,800 лв., принадлежаща на н-ците на Марин Колев Желев от с. Имотът се продава като реално неподелям.

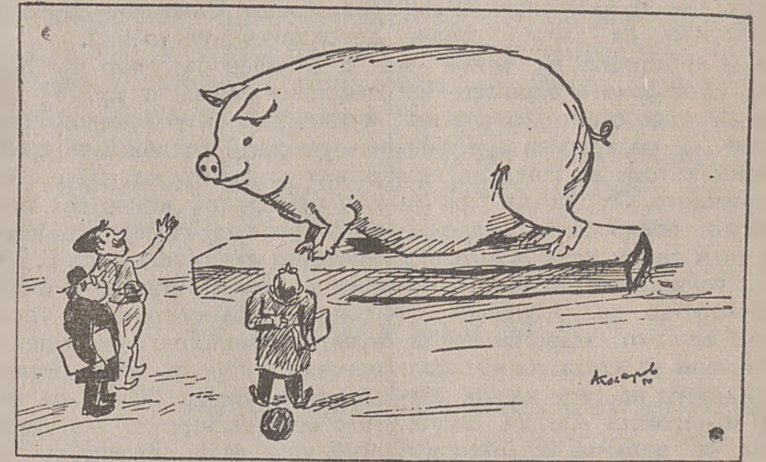
Желаещите да купят внасят 10% депозит от първоначалната оценка в БНБ или Популярна банка-Шумен.

Съдия-изпълнител: Ст. Ангелов

„ЖИЛОТО“ ДА НЕ ЖИЛИ „БЕЗКОНТРОЛНО“ и магазина за свободни цени срещу ДНВ да не продава вмерисани суджуци

„Жилото“ което е изложено на витрината на „Нармаг“ върши по начало полезна работа. Доктор Дряновиц и професор Ай-Боли добре работят, по това спор няма. Има обаче закачки на дребно. Така закачката за умрялото дете в детското отделение на Държавната болница трябва да се провери по-добре. А това, че лекарите от хирургическото отделение се кпели в банята, не е най-големият грях. Струва ни се, че лекарите повече от другите хора и заедно с тях, следва да се грижат за личната си хигиена, а естеството на професията им превръща това тяхно право в дълг. И, следователно, такава закачка е неуместна. Та думата ни е, че д-р Дряновиц не бива да вдига дряновицата безотговорно, а да я държи при нозе при някои непроверени случаи. Но заедно с това суджуците продавани в посочения в заглавието магазин не бива да миришат. Може би е виновна месо-централата, производителите, контролата, но хората казват контрола над контролата има и все пак суджуците миришат. Може би, не всички миришат, но все пак има и такива, а не трябва да има нито един суджук да мирише. Защото хората не си дават парите за вмирисани суджуци и защото вмирисаният суджук говори за вмирисани производители, вмирисани продавачи и вмирисана контрола. Ако високото качество е една от основните задачи на нашето социалистическо производство, то тя е още по-важна за съестните продукти. I. РОЖЕКТОР

Свински разговор до кочината

— Полко тели свинята на помияните
— Абе може да има 200 кгр., но пиши я 30 кгр. От това няма да за убим; хем нареобата ще изпълним, хем с комияция дослука ще закачим?
— А на държавата какво ще дадем?
— На държавата ще докладваме, че скоред нареобата мас няма!

Една свинска история

Посветено на някои комисии за определяне телото на свините

Как в село Лисидрене, преди известно време, една свинска комисия изпълни своята мисия!

През месец декември в съвета ни сбраха та важен въпрос да решим, за всички прасета що колят и клада комисия да утвърдим!

Избрахме набързо със кратки дебати избрахме с решителен глас, комисия славна от хора сърцати: Иванчо, Стефанка и аз!

А сетне из село поехме и спрахме пред първата къща по ред, и ето сред двора прасето видяхме дебело и тлъсто отвед!

— Иванчо, прасето е едро и тлъсто, но тул са на попа сестри, затуй мене слушай и гледай през пръсти по-малко Иванчо, пиши!

Прасенца, прасенца, със тлъсти гърбенца ний знаем ви в село едва, прасенца прасенца за шест тенекеца а в списъка с двайсет кила.

У бирника ето се вмъкнахме смело прасето да теглим с кантар

— Иванчо, прасето е доста дебело, но той е известен другар!

В Иванчови влязохме тихо, чевърсто и с хитро присвити очи. Там бързо прасето му дълго и тлъсто ний смъкнахме с доста оки!

А с мойто прасенце, повярвайте братя, извършихме чудни дела: там бързо решихме с Иван и жената да смъкнем стотина кила!

У Сойчо га бяхме, човекът ни срещна със винце и свински сърми, — Я еиж как човекът ни гости сърдечно, по малко Иванчо, пиши!

В кулака бай Ставри, коняк се намери и захар на бучки дофи.

— Ех, вярно, прасето ще трябва да мерим, но малко, Иванчо, пиши!

Тъй в цялото село от къща на къща свинзте измервахме с чест, но после другари съвсем я оплесках и ето в затвора съм днес!

Прасенца, прасенца със тлъсти гърбенца със вас ще се днеска простим. Прасенца, прасенца за ваште шкембенца с Иванчо в затвора лежим!

В. ГУНСВ

Народен ПОДЕМ

Редакция и администрация
ул. Д. Благоев 3 тел. 176
Годишен абонамент 300 лева

Обявления: 30 лв. кв. см.
и 20 лева на дума

КОНЦЕРТЪТ НА А. ЖУПАНКИ В ШУМЕН

На 14 т.м. именитият аржентински композитор и изпълнител на китара Атаулпа Жупанки изнесе своя единствен концерт пред шуменските граждани. В продължение на два часа публиката се пренесе в далечната южно-американска страна, а др. Жупанки изпълни с вещина на големия майстор прекрасните песни на своя народ. Един от най-големите фолклористи на своята страна, той е кръстосал на дълъг и шир просторните пампаси известни със своите обитатели гаучи и по красивите и тайнствени кътове на Андите при индианците. Отвсякъде той е събрал прекрасните народни песни и танци и претворявайки ги с голямото свое творчество майсторство др. Жупанки се явява един от първите представители на високата музикална култура на своя народ. Макар и неговата музика забранена, а плочите с неговите песни унищожени от господстващата реакция на диктатора Пиерон, народа в фабриките и полетата пее неговите песни с въодушевление. А песните на Жупанки се пеят, защото са чужди на всякакъв формализъм и са изтръгнати от глъбините на народната душа. За това и шуменската публика възнагради др. Жупанки с бурни овации.

Особено бурно акламираше публиката испанските и индиански мотиви, където специфич-

ният народен ритъм беше рельефно подчертан от изпълнителя. На поднесените поздравни др. Жупанки отговори с вдигнат юмрук „Аржентинският народ обича музиката и е миролюбив. Той мрази империализма и войната. Бъдете уверени, другари, че мазолестите ръце на аржентинските трудещи се никога не ще се вдигнат срещу Съветския съюз и демократичните страни“.

В отделен разговор др. Жупанки ни заяви, че др. Г. Димитров се ползува между аржентинските трудещи се с огромен авторитет, че той е видял работници, които са плакали при получаване съобщението за смъртта на др. Г. Димитров. Той потвърди, че СССР и съветската култура се ползват с безпорно влияние в неговата страна. Има много случаи, заяви др. Жупанки, когато аржентинци са пътували по 8 часа по р. Парана, за да отидат в Парагвай и видят съветски филми. Буржоазно-клерикалната диктатура не е в състояние да задуши борбите на работническата класа и прогресивните сили в Аржентина въпреки активното вмешателство на северо-американските империалисти, а влиянието на Аржентинската комунистическа партия расте ежедневно. Др. Жупанки си отиде, отнасяйки най-топли чувства за шуменските трудещи се и приема указания му в нашия град.

Песен за клетвата

По-тъжен ден до днеска ний не помним.
Снегът валише светъл, чист и мек.
Под тоя сняг, в страната ни огромна,
напусна ни най-мъдрият човек.
Виелица из степите ни стари
натрупа презпи, беше студ и мраз.
В Москва,
в раздяла с гения, с другаря,
изрече Сталин клетва в тоя час.
И вижда днеска всеки жив свидетел,
че клетвата изпълни след това,
че дело стават—мъдри, прости, светли,—
в историята влезлите слова.
Цъфти живот в поля, в заводи, в мини,
като градина пълна с плод и цвят.
И ден и нощ в щастливата родина
пред клетвата бойци на пост стоят.
Страната Сталин към победа води,
и както той закле се, до един
кълнем се ний, съветските народи,
че жив е Ленин, в степите ни броди,
живее Ленин в Сталина любим!
ДЖАМБУЛ

ВЯРА В МАСИТЕ

Теоретичите и партийните водачи, които знаят историята на народите, които са проучили историята на революциите отначало до край, понякога страдат от една неприлична болест. Тази болест се нарича страх от масите, неведение в творческите способности на масите. На тази почва възниква понякога извештен аристократизъм на водачите към масите, които не познават историята на революциите, но които са призвани да рушат старото и строят новото. Страхът, че стихията може да се разбушува, че масите могат да разрушат повече от колкото е нужно, желанието да играят ролята на кърмачка, която се старае да учи масите по книжки, но която не иска да се учи от масите — такава е основата на този аристократизъм. Ленин беше пълна противоположност на такива водачи. Аз не зная друг революционер, който така дълбоко би вярвал в творческите сили на пролетариата и в революционната целесъобразност на неговия класов инстинкт, като Ленин. Аз не зная друг революционер, който би умял така

безпощадно да бичува самото волнение критици на „хаоса на революцията“, и на „вакханалията на самоволните действия на масите“, като Ленин. Спомням си, как във време на една беседа, в отговор на бележката на един от другарите, че „след революцията трябва да се установи нормален ред“, Ленин саркастически забележи: „беда е, ако хората, които искат да бъдат революционери, забравят, че най-нормалният ред в историята е редът на революцията.“

Оттук пренебрежителното отношение на Ленин към всички ония, които се стараеха отиващо да гледат на масите и да ги учат по книжки. Оттук неуморната проповед на Ленин, да се учим от масите, да осмисляме техните действия, грижливо да изучаваме практическия опит от борбите на масите

Вярата в творческите сили на масите — това е същата онай особеност в дейността на Ленин, която му даваше възможност да осмисли стихията и да насочи движението ѝ в руслото на пролетарската революция.

ПРОВЕДЕНА РАДИО ЛЮБИТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ В ШУМЕН

На 15 т.м. в Шумен бе проведена II-рата околийска радиолюбителска конференция, която бе открита тържествено от председателя на радиокомитета Атанас Георгиев. След поднесените приветствия от представителите на другите комитети от ОССТ, бе изнесен доклад за дейността на шуменските радиолюбители през изтеклата 1949 г. от секретаря др. Цанко Денчев. Отчетени бяха постиженията и допуснатите грешки, от които се взе сериозна поука.

Др. Петър Кънчен направи

кратка информация за проведената на 25 декември миналата година национална радиолюбителска конференция.

След това бе разгледан проект-плана за 1950 г. и след известни допълнения и изменения бе приет единодушно. В плана шуменските радиолюбители обещава да обучат нови 130 младежи и девойки.

Макар и републикански първенец за 1949 година, радиолюбителите обещава с още по-голям ентузиазъм и воля за успех, по димитровски да работят.

ЛЕНИНСКАТА ПРАВДА

(БЕЛОРУСКА ПРИКАЗКА)

Живели някога в едно село двама братя. С наведени гърбове те орали нивите, със сълзи ги поливали. Житото и добитъка им заграбвали господарите, като затова им плащали с юмруци по гърба.

Не една, не две години работели братята, а колко не се знае. И другите селяни наоколо живеели не по-добре от двамата братя.

Дотегнало на братята да работят за чуждо добро и решили да тръгнат по широката руска майчица—земя, правдата да търсят. Тръгнали.

Вървят месец, вървят два. Гледат: пред тях голямо село. Сред селото — господарски дом и до него — каменна църква. — Хайде, казват си братята, — да отидем там, да попитаме къде живее правдата.

Вървят те из селото, а на среща им иде господарят в каласка.

— Кой сте вие, селяни? От къде идете и какво търсите? — пита ги господарят.

А братята му отговарят: — Живеехме в бедност и мъка, сили вече не ни останаха да живеем. Тръгнали сме правдата да търсим. Научи ни, господарю, къде да я намерим.

— Добре, — казва им господарят, — ще ви я кажа, щом искате, само че трябва да ми поработите затова една цяла година.

Съгласили се братята. Работили те, работили. Земята орали, със сълзи браздите поливали. Минала година. Отиват при господаря и му казват:

— Научи ни сега, господарю, как да намерим правдата.

— Ето ви правдата, — отговаря им господарят, — голтаци, вие, неомити, да работите винаги на нас господарите, ето ви правдата!

Плюли братята и тръгнали да вървят по-нататък.

Вървят месец, вървят два. Стигнали в друго село. Насреща им иде поп. Казват му братята:

— Научи ни, отче, къде да намерим правдата.

— Добре, казва им попът, — аз ще ви измоля правдата от небесния цар, но за това пък вие ще трябва да ми поработите една година.

Съгласили се братята.

Работили те, работили. Нивите на попа орали, със сълзи ги поливали. Минала година, отишли братята при попа, а той им казва:

— Добре работете, не сърдете бога, ето това е вашата правда!

Плюли братята и тръгнали по-нататък.

Отиват те при търговеца.

Излязал той, богат, дебел, подебел от посподаря и от попа. — Добре, — отговаря им търговецът. — Ще ви науча къде да намерите правдата, само че поработете ми една година за това.

Съгласили се братята. Започнали да работят на търговеца, та гърбовете им се прививали от работа. Търговецът ги учил как честния народ да измамват, как сиромасите да ограбват. Не минало още една година, а помалкият брат казва:

— Не тръгвам повече правдата да диря. Няма я на света — няма я правдата селяшка!

И се върнал в своето село.

А по-големият брат упорствувал. — Не иска без правдата в къщи да се върне. Отишъл сам при фабриканта.

Фабрикантът е бил по-богат и от господаря, и от попа, и от търговеца. Заработил по-големия брат при него. А във фабриката работят много хора.

Работили те там много години поред, прививали гърбовете си от работа, а правдата не виждали. Веднаж чул братът тихичко да приказват:

— Има само един човек, който знае правдата. Наричат го Ленин. Той живее в Петроград.

Запомнил братът името и тръгнал да търси този човек.

Много дни пътувал, а може би и месеци. Отишъл в Петроград. Гледал: насреща му иде работник. Приближил се до него и го попитал тихичко:

— Къде тука мога да намеря Ленин?

А работникът още по-тихичко му отговаря:

— Ела с мене, ще те заведа.

Влезли те в една обикновена стая. Наоколо много и различни книги. Излязъл пред тях човек, облечен скромно, но чисто. Излязъл и нежно им казал:

— Здравейте, другари! С какво ще се похвалите?

Разказал му братът как правдата е търсил. Дълго Ленин говорил за живота във фабриката, за селската сиромашия разпитвал, а след това казал:

— Добре си направил, че във фабриката си отишъл правдата да търсиш, — там по-скоро ще узнаеш къде е тя. Вие работниците в ръцете си я държите.

И разказал Ленин на брата, как трябва за работническата правда да се борят, за да не служат нито на господарите, нито на търговците, нито на фабрикантите, и разказал как да ги изгонят заедно с царя.

Върнал се братът във фабриката и почнал Ленинската правда на другарите си да разказва. Един разказва — десет слушат. Десет разказват — сто слушат. И тръгнала Ленинската правда по целия свят.

Много години тя вървяла по фабрики и села. Вдигнали се работниците и селяните на борба. А през октомври 1917 год. провъзгласила се тая правда, заговорила със силен глас, над целия свят загърмяла. Тръгнали работниците и селяните на война срещу чифлинчиите и фабрикантите. А повел ги сам Ленин със своя най-добър помощник — Сталин. И надвила Ленинската правда.

От тогава работниците и селяните не работят на господарите и фабрикантите, не прививат гърбовете си, не поливат земята със сълзи — сами са господари на фабриките, на земята и на своя живот.

Преведе: Трайко Симеонов

КАК НИЕ ПОСРЕЩНАХМЕ ВЕСТТА ЗА СМЪРТТА НА ДР. ЛЕНИН В ШУМЕН

Веста за смъртта на великия Ленин се разнесе като мълния през студения януарски ден на 1924 година. Трудещите се я посрещнаха с дълбока скръб. Мнозина не вярваха, че туптящото сърце на вождя на пролетарската революция е престанало да бие, че геният, който ръководеше кораба на пролетарската революция безпогрешно, престана да излъчва своята революционна мъдрост. Още година преди това трудещите следяха с трепет бюлетините за здравословното състояние на др. Ленин и очакваха възстановяването на неговото здраве. Това беше времето между деветоюнския фашистки преврат, Септемврийското въстание и последвалите изстъпления на фашистката диктатура. В този период Партията и Комсомолът бяха минали в нелегалност, а побеснялата Цанкова шайка размахваше своя кървав ятаган над победените, но не покорени работници и селяни.

За да обезпечи своето прес-

тпно господство, фашистката буржоазия и дворцова клика създаде през м. януари 1924 година драконовския ЗЗД. В тази обстановка на настъпващия фашизъм, смъртта на Ленина създаваше в управляващата фашистка глутница вярата, че сега вече идва времето, когато съветската власт ще се разложи, че силите на вътрешната контра-революция, оглавявани тогава от Троцки и неговата банда и подкрепяни от външната реакция ще вземат връх и на просторната руска земя ще литне наново двуглавият орел на руските царе.

А някои екзалтирани белогвардейски кръгове вече в нетрезво очакване на сладката вест декламираха:

Россия освободилася,
Украйна сцепилася.

Цар Николай манифест издал
Сталина, Ворошилова

На сибир послал
Фашистката преса от Демократически съговор „Слово“, „Зора“, до пискливия глас на

„Социалистическия народ“ свирепствуваше в своите колони за края на „червената диктатура“ и потриваше ръце заедно със своите капиталистически господари, предвещавайки, че утре или друг ден тяхната канибалска мечта ще бъде действителност.

Потвърждение за смъртта на Ленина ние получихме от др. Вела Пискова, която ни заяви с очевидно възмущение, смесено с чувство на непоколебима вяра, че загубата е голяма, но че Ленин ще живее в съзнанието на работническата класа в целия свят, че жива е и бодро стои на своя боеви пост Партията на Ленина — великата и славна Болшевишка партия.

Веднага Окръжният комитет на Комсомола устрои траурни нелегални събрания. В това време се получиха и некролози, издадени от Централния комитет на Партията и Комсомола, които в студената януарска вечер бяха разлепени от комсомолците по всички улици на града.

На другия ден сутринта джандарите на цанковата полиция дълго дълбаха със своите калъчки по стените, за да

отлепят и заличат следите на разлепените некролози. Всичко това ставаше под присмеха на минаващите граждани, които вече бяха научили за съдържанието на некролозите. А те извещаваха за смъртта на Ленина, изразяваха дълбоката скръб на Партията, Комсомола и трудещите се в нашата страна, но заедно с това и бодрата увереност, че Болшевишката партия и Коминтерна са живи, „жив работчий клас“, както се казваше в песента на Мариан Ковал, посветена на смъртта на вождя.

Не след много дни др. Вела ни пречеете писмото на др. Жейна Пискова, която по това време беше в Москва и в което писмо тя предаваше дълбоката скръб на руския народ. Тя пишеше за безкрайните денонощни редици от трудещи се от всички краища на съветската страна и от целия свят, дошли да се поклонят пред тленните останки на безсмъртния вожд. Тогава от др. Вела чухме за клетвата на Болшевишката партия, произнесена от великия Сталин. Повехнали те надежди на цанковата реакция прерастнаха в още по-свиреп терор над Комунисти-

ческата партия и Комсомола, но клетвата на Сталин запали сърцата на трудещите се за още по-решителна революционна борба и укрепи вярата им в неизбежната гибел на фашизма — в неминуемата победа на социализма.

Ленин почина, но знамето на Ленин беше подето от милиони мазолести ръце, а клетвата на Сталина се произнася днес във всички кътове на земното кълбо и окриля борбите на трудещите се срещу техните капиталистически угнетители.

Знамето на победата се вееше вече далеч зад пределите на Съветския съюз — от Шанхай и Кантон до реката Елба. Работническата класа се бори и побеждава най-коварните врагове с боевото оръжие, което остави в наследство на революционните поколения безсмъртния Ленин. От неговите скрижали се учат строителите на социализма в страните с народна демокрация. Ленин е жив и заедно с великия Сталин, водят народите към социализма и комунизма.

Съвременник

ИЗГУБЕНА бел. № 23.131
издадена от РКС — Шумен на името на Георги Петков от с. Ветрище за предаден 3'300 кгр. омаганен памук — невалидна.